

 elde
mevsimlik edebiyat dergisi

*İlimli çiçekler, şaşalı gökler karşılasın,
İntizar ateşindeki bu gamlı dünyayı.
Sonbahar paslı kafeslerini üzerimden alsın,
Ben yalnızca "nisan"ı istiyorum, üstü kalsın...*

Asımın Nesli

İÇİNDEKİLER

2 editörden önsöz gibi	feyzanur solak 17
3 bünyamin aras selam olsun	nurullah genç sıla dirik 19
4 feyza nur solak üstü kalsın	sıkça karıştırılan kelimeler şule bayraktar 20
5 ezgi değirmen renklerin evi	kahve-sarı düşler zeliha şan 21
6 zeynep çam doğanın dengesi	sonbaharda ağaçlar ve serçe seray kayran 22
7 ceren önel iyiler ölmez	moli balığı ve kurtarıcı elif ayşe bal 23
8 ezgi değirmen su atı	sonbaharın ayak sesleri meryem ışık 24
9 fatma zehra tunç kışı yaşamak	"kar"ı beklemek orhan sevimli 25
10 fatma cansu karataş sonbahar ve kış	winter is coming melek eyigün 26
11 hafsa betül dağdelen meryem özyıldırım	leaves orhan bayraktar 27
asımın neslinde öğrenci olmak	dede ve torun
13 eslem nur gökçe sıla dirik	nurbanu semra tunç 28
asımın neslinde öğretmen olmak	sonbahar sabahı 29
15 ömer talha bıçak çocuk ve ağaç	bulmaca 30
16 kerem çiçek sonbahar klasikleri	sanat köşemiz

KÜNYE:

Sahibi: Asımın Nesli AİHL adına Okul Müdürü Bünyamin ARAS

Editör: Şule BAYRAKTAR {Yaratıcı Yazarlık Kulübü}

Dergi Yayın Kurulu: Feyzanur SOLAK [11-D], Meryem ÖZYILDIRIM [10-B], Sıla DİRİK [10-B], Hafsa Betül DAĞDELEN [10-B], Mevanur KÜÇÜK [9-B], Ceren ÖNOL [9-B], Eslem Nur GÖKÇE [9-A], Furkan AKİZ [9-C], Veysel Eymen TOKKAYA [9-C], Yusuf Sami HACIOĞLU [9-C], Ezgi DEĞİRMEN [5-B]

Dizgi- Tasarım: Fatih SEZER

İletişim: [eldedergi@gmail.com]

Tüm hakkımız Asımın Neslinde saklıdır. Kaynak göstererek alıntı yapabilir, satır altlarını renkli kalemle çizebilir, yanında kahve çayla fotoğrafını çekebilir, sosyal medyada paylaşabilirsiniz.

Çünkü paylaşmak güzeldir...

ÖNSÖZ GİBİ

Editörden

Sonbaharı kaçırsam da kışa merhaba,
Bahçede salınan yapraklara, yapraklarla koşuşan
çocuklara, dolup dolup boşalan koridorlara,
dersten etkinliğe koşan öğretmenlere, zamana karşı
yarışanlara, daha ne yapsam diyenlere, namazla biten
geceye, Kur'an'la doğan güneşe, hayat sınavının dışında da
pek çok sınavla baş edebilen her yaştan çocuğa merhaba,

Biliyorum özlediniz beni, aradan onca zaman geçti.
Ama hazırlanıp sizin karşınıza çıkabilmek için biraz zaman
gerekti. Düşündüm, taşındım; yazıldım, çizildim yine
karşınıza "Elde" olarak gelmeye karar verdim. Elde kalan
her şeyi içime almak istedim. Şimdi paylaşma zamanı, çevir
sayfayı...

Elde

SELAM OLSUN

Bünyamin ARAS

“Ben Öyle Bilirim ki Yaşamak
Berrak Bir Gökte Çocuklar Aşkına Savaşmaktır”...

İsmet ÖZEL bu sözleri söylediğinde muhtemelen dünyanın bugünkü gündeminden oldukça uzak bir gündemi yaşıyorduk. Ancak yaşadığımız dünya yeni problemlerin yaşandığı ve bu problemlere çözüm üretildiği bir hızla dönüyordu. Her geçen gün biraz daha karmaşık hale geldiğine inandığımız dünya aslında bilimsel keşifler ve yeni verilerle gizemini bir bir insanoğluna açarak görünmez gibi bilinen alanlarını görünür hale getiriyordu. Elbette insanoğlunun bu durumda payı büyüktü öyle ya insanı merakı iten şey de aslında mevcut sınırlarını yoklayarak daha fazla özgürleşmek ve daha fazla konfor alanına sahip olma tutkusuydu.

Geldiğimiz noktada aslında sadece nefes alıp verdiğimiz düşündüğümüz atmosferin farklı oranlardan mürekkep bir hava karışımı olduğunu ve bu karışıma dahil gazların oranlarındaki değişimin doğrudan insan ve canlı hayatını etkileyeceğini keşfetmesi için sınırsız üretim ve tüketim merakının ürünü olan sanayi devrimini yapması gerekecekti. Atmosferde bulunan gazların oranını keşfetmek yetmez ayrıca bu gazların atmosfer tarafından taşınıp homojen bir yapı oluşturması, ortalama bir kapasite oluşturması için hava sıcaklığının da belirli bir aralıkta olması gerektiğini keşfedecekti. Bu keşifler neticede kabına sığmayan insanoğlunun bilgi ve görüş alanını genişletmekte; ancak dönüp dolaşıp esasında bütün bir evrenin çok da esnek olmayan, sürdürülebilirliği belli eşik değerler aralığında bir dengeyi gözeterek sağlanabilecek bir yapı halinde yaratıldığını göstermekteydi. Dolayısıyla insanoğlunun ilmini genişletmek, dünyasını geliştirmekten nasibine düşen vasatı korumak üzere bir sorumluluk yüklenmesi gerektiğini kabul ettirmekteydi kendisine.

Hülasa; “İlim Çinde de olsa alınız” (Câmiü's-Sağır, 1/310) ve “Hikmet Mü'minin Yitiğidir” (Tirmizi, İlim 19; İbn Mâce, Zühd 17) Hadisi Şeriflerinin yüklediği misyon müslüman şahsiyeti araştırma ve geliştirme yolunda uzak seferlere çıkmayı ve kendi sınırlarını zorlamayı gerekli kılıyorken; “Böylece sizi vasat bir ümmet kıldık ki, insanlara karşı şahitler olasınız” (Bakara: 143) Ayet-i Kerimesi İslam toplumunun hem bireysel anlamda kendine yüklediği anlam hem de dünyaya yaklaşımını ve gelecek kurgusunu tavsif eden miğfer bir değer olarak kabul edilmelidir.

Böylelikle yazının başındaki şiir bizleri “sürdürülebilir” bir dünya kurmakla bugünün ihtiyaçları için gelecek kuşakların dünyasından çalmamayı anımsatması bakımından değerli, dünyayı imar etme sevdası ile yola çıkan ve dünya hırsı ile arkasında mazlum bırakmadan hayatını anlamlandıran bir yaşamı işaret etmektedir.

Aynı paralelde olmaları kabilinden Cahit ZARİFOĞLU'nun da dediği gibi: “Burası Dünya! Ne çok kıymetlendirdik.. “Oysa bir tarla idi; Ekip biçip gidecektik.”

Selam olsun insan kalmayı başaranlara...

ÜSTÜ KALSIN

Feyza Nur SOLAK [11-D]

ŞİİR

Mevsim döndü, yine karıştı kırmızı ve sarı.
 Hicran ve avarelik hakim şimdi penceremin önüne,
 Yaprak döküyor annemin güzide ağacı.
 Belli ki yapraklar da yorgun, çıkmaya niyeti yok göklere.

Sonbaharın inatçı bulutlarına,
 Yalnız nazenin karanfiller karşı.
 Tüm dertleri sırtlanan kuru dallara,
 Derdini unutturuyor parlak notalardan fırlamış gökkuşağı

Şimdilerde münzevi nergisler pencerede edalı, ılımlı
 Rüzgarla ışıltısı vururken bu hazan ayına,
 Yuntlara binmiş, ılığa bilenmiş geliyor kırağı.
 Ama pişman olur sonunda, ağlayınca bir ortanca...

Hep boynu bükük mü kalmalı yağmura yakalanan karınca
 Belli ki âdet böyle, mevsim güz olunca.
 İmzası yüreklere dokunan ıslaklıktır zannımca,
 Hal böyle olunca uzun sürüyor tabii yeşilin inkisarı.

İlimli çiçekler, şaşalı gökler karşılasın,
 İntizar ateşindeki bu gamlı dünyayı.
 Sonbahar paslı kafeslerini üzerimden alsın,
 Ben yalnızca “nisan”ı istiyorum, üstü kalsın...

RENKLERİN EVİ

Ezgi DEĞİRMEN [5-B]

Sonbahar kışın habercisi, renklerin evi, insanın huzur bulduğu bir mevsimdir. Aynı zamanda, tabii bu benim görüşüm, edebiyat mevsimidir. Ben sonbaharın en çok elektriğin kesildiği, yağmurlu günlerini severim. Odamdaki pencerenin kenarına oturur elime bazen bir kitap bazen bir şiir defteri alır, yanında da sıcak çikolatamla yağmuru seyredirim. O an dünyanın en mutlu insanı ben olurum, içim içime sığmaz.

Sonbaharda insan kendini küçük şeylerle mutlu etmeyi öğrenir: Hışırtılı yaprakların arasında koşmak, yağmuru izlemek, birbirine masal anlatmak...

Bazı canlılar uyur ve kim bilir neler görür rüyalarında? Ağaçlar ilkbaharı düşler çiçek açmak için, şimdi kahverengi kızıl elbiseler giymişlerdir. Kuşlar özgürce uçmak, cıvı cıvı ötmek ister; şimdi yuvalarında yağmuru seyrederek. Ayılar düşünde nehirleri, yemyeşil ovaları görürler; şimdi sessizliğe gömülmüş derin bir uykudalar. Minikler okula başlar içlerinde bir o kadar büyük bir heyecanla. Şairler ilham bulur gökler ağlayınca.

Sonbahar bir çiçek bahçesi gibi kimileri kök salar, kimileri çiçek açar, kimileri ise solar.

“Mutluluğu tatmanın tek çaresi onu paylaşmaktır.”

Byron

DOĞANIN DENGESİ

Zeynep ÇAM [10-B]

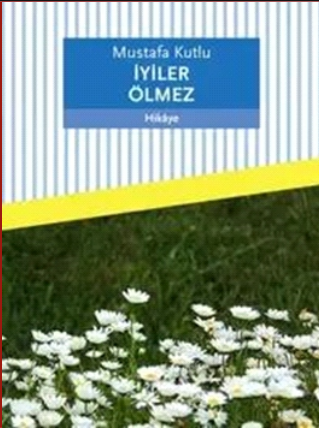
Sonbahar, güz, hazan... Aynı mevsimin farklı isimleri. Hazan mevsimi... Hüzün veya hüznün mevsimi olarak da anılır. Bir anlamda insanlara hüzün verir sonbahar ama bu hüznün ardından bir yenilenme bir yeniden doğuş gelir.

Ağaçlar sonraki ilkbaharda yeniden canlanır, yeniden verir filizlerini. Hem de daha da güçlenmiş olarak. İnsanlar ise başka bir dünyada yeniden dirilmektedir. İnananlar için...

Böyle hüzünlü konuştuysak da sonbaharın üzüntü, keder, sıkıntıdan ibaret olduğunu düşünmeyin elbet. O, coşkuların, heyecanların da mevsimidir. Çocukların okul bahçelerinde civil civil koştuğu, yüreklerinin heyecanla dolduğu mevsimdir aynı zamanda. Sonbaharda yediğiniz bir dağ alıcına, mayhoş nara, sulu ayvaya doyum olmaz. Tüm bu meyveler, bizi kış soğuklarına karşı korumak için adeta bir zırh gibi yaratılmıştır. Bağışıklık sistemini güçlendirmek için gerekli olan her vitamin vardır onlarda. Sonbaharın bizlere bir armağanı da budur işte.

Doğa, sahip olduğu tüm varlıklarıyla bir bütündür. Bütünü oluşturan parçalardan bir tanesini bile ortadan kaldıracak olursanız tüm dengeler bozulur, her şey alt üst olur. Sonbahar da doğanın dengesini sağlayan parçalardan biridir işte. Vazgeçilmezdir.

Sonbahar mevsiminde hiç ormana çıkıp ağaçlar arasında dolaştınız mı acaba? İnanın ilkbahar manzaralarını aratmayacak hatta belki de daha güzel manzaralarla karşılaşabilirsiniz. İlkbaharda genellikle gördüğünüz tek renk yeşildir. Oysa sonbaharda yeşil, sarı, turuncu renkleri her tonuyla bir renk cümbüşü oluşturur. Yazın kuruyan küçük su kaynakları sonbaharda yeniden dirilmeye akmaya başlar. Sonbahar, her mevsim gibi çok güzel bir mevsimdir. Bu mevsimi en güzel şekilde değerlendirmek için doğaya tohumlar saçabilir, fidanlar dikebilirsiniz. Siz doğaya bir verirseniz, o size bin olarak karşılığını verecektir.

İYİLER ÖLMEZ | MUSTAFA KUTLU

Ceren ÖNOL [11-B]

Mustafa Kutlu, okuyucuyu karşısına alıp anlatırmışçasına tüm sevgisini vererek yazar kitaplarını. Kitaplarını okurken o sınımsız, samimi dili sizi adeta kitabın içine çeker. Bu kitaplarından biri olan "İyiler Ölmez" mesela...

Dörtler makamı... Ressam Sıtkı, elinden gelen her şeyi yapmaya çalışan Cihan, fotoğrafçı Mustafa ve Doktor Atalay. Dört ayrı hayat ve onları bir araya getiren acıları... Her birinin birbirinden farklı, ayrıca bir o kadar da zor hayatları var. Mustafa Kutlu bu eserinde her birinin hayatlarını ayrı ayrı kaleme almış ilk önce. Daha sonraysa acılarını harmanlayıp yollarını kesiştirmiş. Onlar bize dostluğu, iyiliği ve merhameti öğretiyorlar. Her ne olursa olsun asla umutlarını yitirmeyip çabalıyorlar. Ve onların bu çabaları biz okurları karanlık düşüncelerimizden adeta soyutluyor. Karanlıkta kaldığı an dünyamızı aydınlatıyor.

"Umudu kaybetmeyeceksin arkadaş. Kaybettin işin bitti." diyor Mustafa Kutlu.

Hayatlarının son gününe kadar ellerinden geldiğince yardıma ihtiyacı olan insanlara kucak açarlar. Karınlarını doyurup onlara sıcak yuva verirler. Sonra da bu dünyaya veda ederler... Fakat insan öldüğünde onun hakkında unutulmayacak asıl şey yaptığı iyiliklerdir. Mustafa Kutlu'nun değindiği önemli bir konu da bu. Bu yüzden, "Biz de iyiler ölmez. Evliya olup aramızda yaşarlar. Nitekim görüyorsunuz işte." Demiştin ya. "Dörtler Makamı."

Toprağa gömülü dört beden. Ruhları adeta iyilikle harmanlanmış. Yan yana dört mezar... Yıllar yılları kovalamış. Makama gelen ziyaretçilerden birisi Dörtleri rüyasında gördüğünü söylemiş. Tutmuş makamın üzerine bir türbe yapmış. Yeni gelen ziyaretçiler ise burada kim yatıyor diye soruyor ama kimse cevap veremiyormuş. Onlara sadece "Evliyalar." cevabı verilebiliyormuş.

Adam türbeye bir kapı yaptırmış ve üzerine de şu levhayı asmış.

"Müslümanlar! Türbeleri ziyaret edin. Onlar size ölümü, ahreti hatırlatır. Ama asla onlardan yardım ve şefaahat istemeyin. Yardım ancak Allah'tan istenir. Lütfen ağaç dallarına bez bağlamayın.

el- Fatıha ! "

BİR FİLM

THE WATER HORSE | SU ATI

Ezgi DEĞİRMEN [5-B]

Su Atı: Derinlerin Efsanesi Jay Russell'ın yönetmenliğini yaptığı 2007 yapımı filmidir. Filmi senarist Robert Nelson Jacobs, Dick King-Smith'in yazdığı çocuk kitabı The Water Horse'dan uyarlamıştır. Alex Etel filmde gizemli bir yumurta keşfeden ve sonra yumurtadan çıkan hayvana bakan bir çocuğu canlandırıyor. Yumurtadan çıkan hayvan, sonradan efsanevi Loch Ness Canavarına dönüşecek olan su atıdır (bu yaratığın tasvirinde Kelt mitolojisindeki su atından izler vardır). Filmde ayrıca Emily Watson, Ben Chaplin ve David Morrissey rol alıyor. Su Atı, 25 Aralık 2007'de Amerika Birleşik Devletleri'nde ve 8 Şubat 2008'de Birleşik Krallık'ta vizyona girdi. Yönetmen Jay Russell, Dick King-Smith'in kitabını film çekilmeden yıllar önce okumuştur. Russell, "O günkü teknoloji ve maliyetle filmi yapamadık" dedi. "Film çekilememiz için teknolojinin gelişmesi gerekiyordu. Gelişti ve bu sayede 300 milyon dolar harcamaya gerek kalmadan filmi öngördüğüm biçimde çekebildik."

Çekimler 2006'da Yeni Zelanda'da, İskoçya'da ve Wellington'daki Miramar Stüdyolarında gerçekleşti. Filmin çoğu Yeni Zelanda'da çekildi ve Queenstown'daki Wakatipu Gölü İskoçyaların Loch Ness gölü olarak kullanıldı. Film yapımcıları, oradaki bazı manzara ve coğrafyanın İskoçya'ya benzediğini keşfettiler.

Su Atı 2007 Noel Günü'nde Amerika Birleşik Devletleri, Kanada ve Meksika'da 2.772 salonda gösterime girdi. Film daha sonra 2008'de 60'ın üstünde ülkede gösterime girdi. Film gösterime girdiği hafta sonunda toplam 9 milyon dolar hasılat elde etti. Filmin toplam hasılatı yaklaşık 104 milyon doları buldu.

"Angus kumsalda büyüleyici güzellikte bir yumurta bulur ve onu eve götürür. Kısa bir süre sonra bunun sihirli bir yumurta olduğunu fark eder. Angus artık İskoç efsanelerindeki gizemli yaratık Su Atı'nı büyütmektedir. Angus, Cruose adını verdiği arkadaşını saklamaya çalışırken, bir efsaneye konu olan sırrı da keşfetmeye başlar. Film konusu, kurgusu ve müzikleriyle harika bir film. Fantastik film sevenlere tavsiye ederim."

Su Atı, babasının savaştan dönmesinin bekleyen Angus isimli yalnız bir çocuğun hikayesi.

KIŞI YAŞAMAK

Fatma Zehra TUNÇ [Daimi Öğrencimiz]

Kiş geldi sanıyorum. Her ne kadar “memleketim” diyememiş olsam da doğup büyüdüğüm Nazilli’den uzak ilk kışımı yaşıyorum. Soğuk parça parça buralara gelmeye başladı. İnce, çiseliyor bile diyemeyeceğim, yaşlar akıyor kimi zaman bulutlardan. “Evet!” diyorum. “Evet, kar yağacak sanırım.” Ancak gökyüzü soğuğuyla cildimi yakıp geçerek biraz daha beklememi öğütüyor bana. Buranın yağmurunda, rüzgarında sitemi hissediyorum. Sanki doğa, milyonlarca insanın gelip buraları işgal etmesine sinirli. Yer yer gökdelenlerin arasında birkaç ağaç varken ben şehirden, bir nebze uzak olmayı kendime kâr biliyorum. Dağlara bakıyorum kimi zaman. Dağlarda betondan ve ağaçtan ormanlar var. Ben ağaçlara hayranım. Zira beton binaların soğukluğu kalbimi sızlatıyor. Ağaçlara her baktığımda dalıp gidiyorum. Okulumun coğrafya sınıfında izohipsleri işlerken dağlara bakıp gözümde canlandırdığım anlar geliyor aklıma. Özlüyorum. Ortaokuldayken bahçemize henüz saha yapılmamıştı. Diğer yerlere nispeten daha çukurda kalıyordu o taraf. Havaların yazdan kışa dönmesiyle zamanla su ile dolan o bölge dağların beyaza büründüğü zamanlarda buz tutmaya başlardı. Bizler, çocukluğun verdiği merakla, o buzları incelerdik. Hatta kimi zaman buzları kırıp okula getirenler olurdu. Bu satırları okuyanlardan o günleri hatırlayanlar illaki olacaktır. Kışı, kışın güzelliğini, en çok o zamanlar hissediyormuşum. Bu satırları okuyanlardan o günleri hatırlayanlar illaki olacaktır. Kışı, kışın güzelliğini, en çok o zamanlar hissediyormuşum. O zamanlar dağların büründüğü beyaz içimizi gıdıklardı. Bankların üzerini kaplayan kırağıya dahi kar olması umuduyla koşar, bakardık. Kar neşeydi çünkü. Oyundu, huzurdu. Eğer etraf bembeyaz olmuşsa oyundan başka ne kalabilirdi ki hayatta? Dünyaya bakınca çözüldü olay. Yoksulların halini anlayınca ellerimizi açıp “Allah’ım kar yağsın ama kimse üşümesin!” diye dua eder olmuştuk. Geçen sene buralara çok kar yağmış, arkadaşlardan dinliyorum. Okullar dahi tatil olmuş. Şaka gibi geliyor bana. Çünkü kar dağa yağar, sabah okulda görür, “Hep dağa yağıyor biz ayazını çekiyoruz.” dersin. Kar budur. Kar, memlekette sömestr tatilinde yağan, birkaç yılda bir karşılaşılan dosttur. Soğuk değildir böyle. Yağıp hayatı durdurmaz. Ayazı keser. Korur insanı. Hatta saklanır, yazın sokaklarda içimizi ferahlatır. Buraya geldim geleli soğuktan, hatta kardan, uzak durmak ister oldum. Korkuyorum çünkü. Her ne kadar pek çok şeyi bırakıp gelsem de buraya, güzel anılarım şu anda bırakıp geldiğim okulun koridorlarında, hatta daha çok kütüphanesinde ve konferans salonunda saklanıyor. Anıların yalnızca izlerini yanımızda taşıyabiliyoruz. Beraber büyüdüğüm arkadaşlarımla okulun bahçesinde sulu sepkeni kar diye benimseyerek koşturmadık buralarda. Belki de ondan mevsimler eski heyecanını vermiyor bana. Kısacası mekânlar kadar zamanlar da insanlarla güzelmiş. Çevrenizdeki iyi insanların kıymetini bilin. Kalın sağlıklıyla.

SONBAHAR VE KIŞ

Fatma Cansu KARATAŞ [7-A]

ŞİİR

En güzel bahardır sonbahar;
O huzur veren mevsim.
Kavurucu sıcak bitene kadar,
Bekler hep hevesim.

Hoştur yapraklar.
Hüzünle kahverengileşir;
Solar bir anda tüm canlılar.
Ama en güzeli o uzun yağmurlar.

Bahar bir başkadır,
Diğerleri gibi değil.
Toprakla bütünleşen bir aşktır.
Mükemmellik için bir delil.

Kıştır bence ikinci.
Biraz soğuk ama güneşli...
Yağar bu zamanda karlar,
Çok sever çocuklar.

Kardan adam yapılır bu zamanda.
Birleşir karlar bir adamda.
Kartopu oynanır sokaklarda,
Çok güzel, kış da sonbahar da.

ASIMIN NESLİNDE ÖĞRENCİ OLMAK

Hafsa Betül DAĞDELEN [10-B] | Meryem ÖZYILDIRIM [10-B]

Okulumuzun her sınıf düzeyinden farklı öğrencilerine sorduk: “Asımın Neslinde öğrenci olmak?”

Güzel	Eşi bulunmaz	Ömür törpüsü
Azim	Arapça	Rahat ama sıkı
Ders çalışmak	Deneme	Çalışana iyi
Zor	Gizli kod	Aile olmak
Ayrıcalık	Ortam güzel, sarıyor	Tercih
Sistemli	Anlatılmaz yaşanır	9 saat ders
Disiplin	Üniforma çok güzel	Mükemmel
Bitmiyor	Uykusuzluk	Yeni bir deneyim
Kazanmak	Cennet elması gibi	Bitkinlik
Gurur	Güzel ama yorucu	Heyecan verici
İmam hatip	Sabah erken kalkmak	Şehadet
Güzel bir şey	Mehmet Akif Ersoy	Gelecek
Başarı	Her zaman “İyi ki”	Bünyamin Hoca
İyi bir gelecek	Mayhoşumtırak	Bir ideal
Yorgunluk	Değerli olmak	Çalışkanlık
Muazzam	Bir cümle yetmez	Planlılık
Yorucu	Anlamlandıramıyorum	Mutluluk
Eğlenceli	Bir okuldan daha fazlası	Harika
Namaz	Hayatta kalma mücadelesi	Bilinçli olmak
Kuran	Çalışkan ve düşünür olmak	Kalıcı olmak
Ezber	Asımın Neslinde oku mutlu ol	Sabır
Spor	Asımın Nesli'nde olmak ayrıcalıktır	İman
Sistem	Anlatmaya kelimelerim yetmiyor	Sınav
Zorlu	Stres madeni içerisindeki mineraller	Din

Asımın Nesli, eğitimde kalite
Başarının anahtarı disiplinedir
Geleceğini garanti altına almak
Her şey doğru bir tercihle başlar
Zorluğun içindeki güzelliği bulmak
Ahlakın, teknolojinin ve başarının birleşimi
Eğitim şart ama sabahın nurunda değil
Şanslı gününde aldığın bir sürpriz yumurta gibi
Sorumluluklarla birlikte yeteneklerini ortaya koymak

Asımın Neslinde öğrenci olmak; geç saatlere kadar ders çalışıp sabah kahvaltıya geç kalıp ekmeğin arasına domates peyniri tam yiyecekken Cavit Hoca'ya yakalanmaktır.

Asımın Neslinde öğrenci olmak; her doğan güneşe "Selamun aleyküm" demektir.

Asımın Neslinde öğrenci olmak; her pazartesi müdürün "Çevre temizliği" anonsunu duyarak gününe gün katmaktır.

Asımın Neslinde öğrenci olmak; her sabah yeşil üniformama ne yakışacak diye kombin aramaktır.

Asımın Neslinde öğrenci olmak; bugün de yaşıyoruz çok şükür, diyebilmektir.

Bir cümleyle açıklayacak olsam: "O benim her şeyim." derdim.

ASIMIN NESLİNDE ÖĞRETMEN OLMAK

Eslem Nur GÖKÇE [9-A] | Sila DİRİK [10-B]

Okul öğretmenlerimize sorduk: “Asımın Neslinde Öğretmen Olmak?”

İbrahim Bağcı: Çok güzel

Ersan Çelik: Keyifli

İlhami Atak: Yüksek tempo

Leyla Akgün: Verdiğini aldığıın yer

Adnan Akoluk: Huzurlu

Hatice Tosun: Zor ama zevkli

Ergün Tunç: Ayrıcalık

Ozan Özsu: Güzel

Nahide Çetinkaya: Huzur

Ali Şevik: Hizmetten zevk almak

Erdem Keskin: Ayrıcalık

Erdal Topuz: Zevkli

Sinan Karakoyunlu: Mutluluk

İsmail Avcu: Sakinlik

Ünal Küpeli: Sözün bittiği yer

Hasan Demiralp: Çok yoğun olmak

Mikail Kaya: Hoşgörü iklimlerine kulaç atmak

Murat Akcan: Ayrı bir güzelliştir. Çok hoştur

Hasan Ay: Anlatılmaz yaşanır. / Mükemmel

Cevdet Yel: Boş zamanlarımda derse girmek

Hilal Gönenli: Matematikten keyif almaktır

Kübra Solak: Hayata umutla bakmaktır

Fatih Şen: Güzel insanlar yetiştirmektir

Kemal Parlayan: Kalite tesadüf değildir

Asuman Şahin: Huzurlu bir eğitim öğretim

Müjde Kayalı: Mesleğinin lezzetine varmaktır

Acile Altuğ: Vizyon sahibi gençler yetiştirmek

Şule Bayraktar: Çözümsüz problem yok demek

Osman Çakmak: Öğrenciye verilen kapitülasyon

Hale Demiralp: Dinamikliği ve aktifliği peşinde getirir

Zekeriya Demir: Sonunu düşünmeden ileri atılmaktır

Ebru Taşkıran: Asımın Neslinde hoca olmak ayrıcalıktır

Sabri Kuzu: Asımın Neslinde öğretmen olmak ayrıcalıktır

Ayşe Hacer Gaifulin: Asımın Neslinde Olmak; alan değil veren olmaktır, zafer değil sefer odaklı olmaktır, çıkarı değil sevabı paylaşmaktır, gücü değil rıza-i ilahiye elde etmektir, şahıs değil şahsiyet merkezli olmaktır, belli bir yapıya değil Allah'a davet etmektir.

Nihat Karakaş: Mekanın zamana galip olduğu yer. / Mekanın vücut bulduğu yer.

Nazif Kızılkaya: Asımın Neslinde öğretmen olduğumu hissettim. Burada öğretmen olmak ayrıcalıktır.

Abdullah Kaya: Asımın Neslinde öğretmen olmak geleceğimize yön verecek olan gençliğimize milli ve manevi değerleri anlatarak faydalı olabilmenin mutluluğu demektir.

Cavit Çayır: Asımın Neslinde öğretmenlik yapmak ayrıcalıktır.

Bünyamin Aras: Öğretmenlik hayatım boyunca bütün kariyerimin en yüksek noktası Asımın Neslindeki öğretmenliğim.

Orhan Bayraktar: Asımın Neslinde öğretmen olmak okula sıkılmadan, yine okul var demeden, severek, gönülden gelmektir.

Sacide Çınar: Özlenen gence doğruyu, hakikati özlemle ve yorulmadan aktarmaktır.

Sibel Kalender: Asımın Neslinde çalışmak benim için mutluluk verici.

Fatih Sezer: Meslek hayatımda çalışmaktan en keyif aldığım okul.

Abdülkadir Başer: Sevgi, huzur, kardeşlik arkasından gelen mutluluk.

Seray Kayran: Anlatırken öğrenmek, kendini yetiştirmek için derse girmek, mesleğini her gün tekrar sevmek.

Habibe Gözde Dinçer: Asımın Neslinde olmak mesleki doyuma ulaşmaktır.

Betül Keskin: Güzel ve ayrıcalıklı olduğumuzu düşünüyorum. Öğrencilere yardımcı oluyor olmak beni mutlu ediyor.

Sare Koca: Asımın Neslinde hoca olmak öğretmenliği tam anlamıyla yaşamak demektir.

Soner Çınar: Asımın Neslinde olmak değerli olduğunu hissetmektir.

Orhan Sevimli: Asımın Nesli aklıma tempoyu ve koşuşturmayı getiriyor.

Yunus Barın: Bir elin nesi var iki elin sesi var deyip hayatın ritmini birlikte tutmaktır.

Melek Eyigün: Her gün isteyerek ve mutlu bir şekilde okula gelmektir.

Zeynep Devinç: Yoğunluğun içinde kaybolmak ama yine de iyi ki buradayım demektir.

Fahrettin Kurak: Asımın Neslinde öğretmen olmak Asımın Nesillerine ışık olmaktır.

Mehmet Kutlu: Farklı renkte ve türdeki çiçekleri sulamaktır.

ÇOCUK VE AĞAÇ

Ömer Talha BIÇAK [7-C]

İşte geldi o soğuk bahar ,
Bir matem estiriyor rüzgâr,
Yalnızlıkla yaprak döküyor ağaçlar,
Ağaçları terk ediyor civil civil kuşlar.

Gelince sonbahar, yapraklar sararıyor,
Ağaçlar civil civil dostlarını arıyor,
Her yeri bir yalnızlık sarıyor,
Ağaçların gözyaşı her yeri kaplıyor.

Bir rüzgâr esiyor teselli edercesine ,
“Yalnız değilsiniz, ben varım.” dercesine,
Sobaların çitirtisi ahenk katar güz gecesine,
Çınar sorar kavağa “Ne kaldı güzün bitmesine?”

Bir çocuk usul usul ağacın yanına geliyor,
Ona “İlkbaharda yeniden yeşereceksin” diyor,
Bu sözler ağacı çok mutlu ediyor,
Gelecek günler için ona umut veriyor.

SONBAHAR KLASİKLERİ

Kerem ÇİÇEK [5-D]

Sonbaharı çok severim. Bu mevsimde yapraklar dökülür, bir süreliğine ağaçlar yapraksız kalır. Çok değil sadece üç ay. Dökülmeden önce yapraklar turuncu olur. Renklerin bu mevsimde uyumu ayrı güzeldir. Doğa sanki kendi eşsiz tablosunu çizmiş gibidir. Yağmurlar da diğer mevsimlere göre daha fazla yağar. Tabii, yazın daha çok yağacak değildi ya.

Bu mevsimde bir de çocukların olmazsa olmazı rüzgâr gülleri vardır. Sonra enerji üreten rüzgâr gülleri. Ne güzel çevirir rüzgâr onları. Onlar döndükçe çocukların yüzlerinde gülümseme de eksik olmaz. Yerlere dökülen rengarenk yapraklarsa bambaşka. Avuç avuç dökülen yaprakları havaya atmak da ayrı bir eğlencelidir bizim için.

Yağmur, fırtına bu mevsimde etkili olur. Malum, yağmurdan dolayı yanımıza aldığımız şemsiyemizi sıkı tutmak gerek yoksa rüzgâr ters çevirip uçurabilir. Dikkat edin sobayı, kaloriferi ya da kombiyi yakmayı unutmayın. Hasta olmamak için çaylarınızı elinize alıp hoş sohbetlerle mutlu kalın.

“Derdi dünya olanın dünya kadar derdi vardır.”

Yunus Emre

NURALLAH GENÇ

Feyzanur SOLAK [11-D]

Tık tak, tik tak, tik tak... Akrep ile yelkovanı kovalamasak da ilerliyor saatler. Büyük büyük adımlarla, en aceleci tavırlarla ilerliyor hem de. Başına buyruk ilerleyedursun saatler, birileri ölüyor birileri doğuyor. Bazı insanlarsa iki kere doğarlar, ilki ana rahminden bu imtihan dünyasına olan doğumdur, ikincisi ise içlerindeki sığ denizlere sığamayıp okyanuslara açıldıkları, cevherlerini toplumla paylaştıkları gündür. Bu insanlardan biri de pek tabii Prof. Dr. Nurallah Genç.

1960

9 Eylül Dikili/Horasan/Erzurum doğumludur.

1971

Aşağıtahir Hoca İlkokulunda okudu.

1975

Horasan Ortaokulunda okudu. Ortaokul 2. Sınıftan itibaren çalışmaya başladı, bulaşıkçılık, boyacılık ve garsonluk yaptı. 3. Sınıfta gece fırında çalıştı, gündüz okula gitti.

1979

Erzurum İmam-Hatip Lisesinde okudu.

1980

“Saat” başlıklı ilk şiiri nesil dergisinde çıktı. Diğer ürünleri Yaşar Garip Koyuncu mahlasını kullanarak Aylık dergi, Türk Edebiyatı, Kardelen, Martı, Gurbet gibi birçok dergide yayımlandı.

1983

Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde okudu.

1986

Aynı fakülteye asistan olarak girdi.

Yüksek lisans tezi ”Motivasyonun Önemi ve Genel Olarak Motivasyon Teorileri”

1987

Yüksek lisansını tamamladı, Kültür ve Turizm Bakanlığı Roman Teşvik Ödülünü aldı.

1990

Doktora çalışmalarını tamamladı. 1984 ten beri görev yaptığı Atatürk Üniversitesi İİBF’de doçentliğe ve profesörlüğe yükseldi. Türkiye Diyanet Vakfının açmış olduğu Uluslararası Na’t-ı Şerif Yarışmasında Yağmur adlı şiiri ile “Büyük Ödül”ü kazandı.

1996

Gençlik dergisi tarafından "Yılın Şairi" seçildi.

1998

Tuzla ve İstanbul Büyükşehir Belediyesince düzenlenen Gül Şiirleri Armağanında "Büyük Ödül"ü aldı.

Doğu Anadolu Gazeteciler Cemiyetince Kültür Hizmet Ödülüyle ödüllendirildi.

1999

Hüznün Lâlesidir Dünya isimli eseriyle Türkiye Yazarlar Birliği tarafından 1999 "Yılının Şairi" seçildi. Türkiye Yazarlar Birliği, ESAM, Eğitimciler Birliği Sendikası üyesidir.

2003

Kocaeli Üniversitesine geçti. Bu üniversitede İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalı başkanı olarak görevine devam etti. Uzun yıllar işletme yönetimi kapsamında pek çok kobiye ve büyük firmaya danışmanlık yapan ve eğitimler gerçekleştiren Genç, proje uygulama ve stratejik planlama alanlarında da hizmet verdi.

2010

Emekli oldu ve İstanbul Ticaret Üniversitesinde çalışmaya başladı. Bölüm başkanlığı ve dekanlık görevlerinde bulundu. İstanbul Ticaret Üniversitesinin 2012-2017 Stratejik Planı'nı hazırlama kuruluna başkanlık etti.

2012

Sermaye Piyasası Kurulu'na Üye olarak atandı. 10 Şubat 2015 tarihine kadar Sermaye Piyasası Kurulu üyesi ve Başkan vekili olarak görev yaptı.

2015

Merkez Bankası Meclis Üyesi olarak göreve başladı. Halen bu görevini sürdürmektedir.

ESERLERİ

ŞİİR: Çiçekler Üşümesin (1986), Nuyageva (1990), Yankı ve Hüzün (1992), Aşkım İsyandır Benim (1993), Siyah Gözlerine Beni de Götür (1995), Yanılgı Saatleri (1995), Denizin Son Martıları (1997), Aşk Ölümçül Bir Hülyadır (1998), Yağmur (seçme şiirleri, 1996), Riveyda (seçme şiirleri, 1996), Gül ve Ben (şiir albümü, 1998), Hüznün Lâlesidir Dünya (şiir albümü, 1999), Yürüyelim Seninle İstanbul'da (2001), Müpteladır Gemiler Benim Denizlerime (2002), Sensiz Kalan Bu Şehri Yakmayı çok istedim (2003), Birkaç Deli Güvercin (2005), Çanakkale: Her Şey Yanıp Gül Oldu (2006).

ROMAN: Tutkular Kader Oldu (1987), Yollar Dönüşe Gider (1989), İntizar (1990).

MESLEKİ ESERLERİ: Zirveye Götüren Yol: Yönetim, Yönetim El Kitabı, Başarı Bedel İster, Yönetim ve Organizasyon, Kalite Liderliği, Ortaklık Kültürü.

SIKÇA KARIŞTIRILAN KELİMELER

Sıla DİRİK [10-B]

Olasılık: Bir şeyin olabilmesi durumu
Olanak: İmkan

Bilakis: Tam tersine
Bilhassa: Özellikle

Varis: Toplar damar genişlemesi
Varis: Mirasçı

Konsantre: Yoğun
Konsantrasyon: Dikkat toplamak

Folklor: Halk bilimi
Halk Oyunları: Halk dansları

DOĞRU BİLİNEN YANLIŞLAR

- Kanun kadar zengin olmak değil, Karun kadar zengin olmak
- Dünyada en çok okunan kitap denilince akla ilk ünlü yazarların ünlü kitapları gelse de aslında dünyanın en çok okunan kitabı yaklaşık 3 milyar okunmayla Kuran'ı Kerim'dir.
- Dünyanın en büyük çölü Sahra değil Antarktika'dır. Bir yeri çöl yapan özellik oranın yüksek sıcaklığa sahip olması değil kurak bir yüzeyinin olmasıdır. Antarktika da dünyanın yüzölçümü en büyük kuru bölgesidir ve bir çöl olarak kabul edilir. Hatta buradaki bazı bölgelere 14 milyon yıldan beri yağmur yağmamıştır.
- İtalya'daki Pisa Kulesi aslında eğik tasarlanmamıştır. İtalyanların bu ünlü çan kulesi dik bir şekilde inşa edilmeye başlanmıştır ancak yapıldığı tarihten bu yana yumuşak zemini nedeniyle güneye doğru kaymıştır.
- Halk arasında süregelen bir yanlış bilgi ise kayıp ihbarlarıyla ilgili. Kayıp ihbarlarında ilk 24 saatin önemi çoktur ve polisler ihbarı işleme koymak için bir gün beklemezler, işlem hemen başlatılır.

KAHVE-SARI DÜŞLER

Şule BAYRAKTAR

DENEME

Ne güzeldir bir sonbahar sabahına uyanmak. Kahve-sarı düşler görür sürekli insan. Uyansam mı, uyuşsam mı bilemediğim bu güz sabahları hasretini çektiğim sıcacık kışın habercisidir.

İşte bu sabahlarda, kalkar kalkmaz ocağa konan bir çaydanlığın fokurtusuyla, yeni demlenmiş çayın mis kokusuyla, kızarmış ekmek-tereyağı (muhteşem ikili), yeşil zeytin, çörek otlu peynir, haşlanmış yumurtalı bir anne kahvaltısıyla; hiç ölmeyecekmiş-hayatında yolunda gitmeyen hiçbir şey yokmuş-hissi uyandıran sıcacık bir yuvayı, mutlu bir evi hatırlayıverir insan. Sonra kalkıp sarı-kahve-turuncunun bin bir tonuyla, müthiş bir renk yelpazesi içinde dolaşmak, tüm bu güzellikleri yaratanı huzurla anmak, sıcacık çay kupasına sarılıp yağın çiğın üzerine doğan güneşin tadını çıkarmak gibisi yoktur. Mutluluk mu? İşte kelimenin tam manası.

Hele ki asırlık çınarların o muhteşem yaprakları yok mu? Ağır ağır, bir o yana bir bu yana, salına salına, rüzgârın kendine has seremonisiyle bir melodiye eşlik edercesine toprağa kavuşması. Çok kısa bir vuslat anından sonra yeniden hareketlenip nereye varacağı bilinmeyen bir yolculuğa çıkacaktır oysaki, yeniden rüzgarla dans ederek. Ama elbet bir yerlere konup kışın yağın karın üzerini örtmesini ve toprağa karışıp yeniden yaşamın kendine has döngüsüne katılmayı bekleyecektir.

Ve kim bilir kaç
mevsim, kaç yıl
sonra yeniden
bahar...

SONBAHARDA AĞAÇLAR VE SERÇE

Zeliha ŞAN [7-A]

Tüm ihtişamıyla ağaçlardan dökülen turuncu, kırmızı ve sarı renkli yapraklar gök yüzünde dans ediyor, bir serçe sürüsü de onlara eşlik ediyordu. Rengârenk uçuşan yaprakların yanında uçan serçe sürüsü resmedilesi bir görüntü oluşturuyordu. Yapraklar, ağaçtan ayrılışlarına üzülyor gibiydiler. Yaprakların bu sessiz vedası ve serçelerin göç hazırlıkları tamamen sonbaharı anlatıyordu. Tam bu anda sınıfımızın beyaz penceresine sürüden ayrılmış minik bir serçe geldi. Turuncuyu andıran gagası ve kahverenginin her tonunun olduğu tüyleri ile çok zarif duruyordu.

Yavru olduğu her halinden belliydi. Sınıfımızdan korkmuş gibi bakıyordu. Onu korkutmamak için çok fazla yaklaştım. Serçe sürüsü minik serçeyi çağırıyormuş gibi sesler çıkarıyordu. Bu sesleri duyan serçe hemen sürüye doğru kanat çırp-maya başladı. Rengârenk ağaçlar ise danslarına devam ettiler.

“Güzel hayat isteyen güzel insan biriktirsin.”

Cemal Süreyya

MOLİ BALIĞI VE KURTARICI

Seray KAYRAN

Güneşin en dik açıyla geldiği sıcak yaz günlerinden biriydi. Denizin kıyısında duran, pürüzsüz yüzeyi sayesinde, gelen bütün güneş ışığını geri yansıtmak konusunda ısrarlı taş parçası kendisine doğru bakan gözleri başka yönlere bakmaya zorladı. Gözler başka yönlere baka dursun ayaklar o yöne doğru yürümeye başlamışlardı bile. Merak etmemek imkânsız olan taş yürürken sıcaktan kavrulmuş kum ayakları yakıyor ve daha da hızlı yürümeye sebep oluyordu. İronik şekilde, koşarak parlayan taş parçasına ulaştığında, o an gelen dalgada da yanan ayaklara ulaştı ve ayakları serinletti. Meraklı gözler tekrar taş yöneldi ama taş artık parlamıyordu. Sığ suların içinde merak uyandıran ve ayakların yanmasına sebep olan ışıltı artık yoktu. Parlaması için taşın hep o sulara olması gerekiyordu, güneş onu oradan görünür hale getiriyordu yoksa o sadece yassı bir taşı ve gözler şöyle bir denize dönüp yassı sıradan taşı suyun üzerinde üç kez sektirerek tekrar denize kavuşturdu.

Gözler arkaya, parlak taşı ilk fark ettiği yere bir baktı ama aynı yolu tekrar yanarak yürümek yerine zaten serin sulara duran ayaklar suda biraz daha ilerledi ve suyun içine dalarak gözlerden kayboldu. Birçok canlının barındığı derin sular aniden dalgalandı, bazı tek balıklar gittikleri yönü değiştirdi, toplu halde giden kalabalık gruplar bir an için dağıldı. Suya girenin kendi gölgesini görebildiği derin suların berraklığı suyun varlığını inkâr ettirecek derecedeydi. İlerlemek için attığı kulaçta parmaklarının arasından geçen suyu bilmeseydi, herkes suda olduğunu unutabilirdi. Suya dalan kişi de denizle bir oldu, deniz oldu, su oldu, balık oldu ve bir an nereden geldiğini unuttu, suda olduğunu unuttu. Her gördüğüne hayran kaldı, her baktığı yerde yeni bir dünya gördü, merak etti, birçok soru biriktirdi, etrafında kendisine cevap verebilecek kimseleri göremedi, daha da ilerledi. Bir an yanında onunla aynı hızda yüzdüğünü hissettiği birini fark edip baktı, parlak pulları ile Moli balığı dikkatini çekmişti. Bu balık onunla aynı sulara ve aynı hızda yüzyordu. Bu, birlikte ilerlemeleri için yeterli gibiydi. Çok uzun süre aynı yönde yüzdüler, akıntı onlara yol gösterdi ama bazen de inatla kendi diledikleri yerlere doğru gittiler. Parlak taşı görüp denizin kıyısına kadar gelen gözler bu sefer küçük balıktan gözlerini hiç ayırmadı, her dediğini dikkatle dinledi. Balık ileriye bakıyor, gözler de sadece balığı takip ediyordu. Her şeyi konuşular, suları iyi tanıdığını söyleyen küçük ama bilge balık bütün soruları cevapladı. Verdiği cevapların belki hepsi mutlu etmedi ama önemli değildi, onunla ilerlemeyi sevmişti. Birisiyle birlikte yüzmek iyi gelmişti. En korkunç olan balıkçı hikayeleriydi, balık misina iplerini ve uçlarına takılı solucanları anlatır ve yok olan balıklardan bahsederdi.

Birgün sektirilmek için atılan taşların ve balıkçı oltalarının olduğu yerden geçerken küçük parlak balık çengellerin ucundaki solucanlara doğru yüzmeye başladı. Çok emindi balık kendisinden, gözlerini ayırmadan devam etti ve birden gözden kayboldu. Minik bir solucan için, kendisini takip eden gözlerin önünde dünyasından vazgeçmişti. Birden kaybolmuştu. O artık yoktu. Belki bir akvaryumda yaşamaya devam edecekti ama artık denize değildi. Merakla ve hevesle kendisini merak eden gözler artık onu göremeyecekti. Gözler birden okyanusa bir damla su ekledi, okyanus taşar gibi oldu ama taşmadı. Kumsalda yanan ayaklarda hissedilen acı bu sefer kalbinde doğmuştu. Sanki güneş artık kumları değil kalbini yakıyordu. Onu serinletecek suyu sonradan bulacaktı ama önce ayağa kalkmalı ve sudan çıkıp kendi dünyasına dönmesi gerekiyordu.

Kıyadaki ışıklara doğru kulaç atmaya başladı, yaklaştıkça hızlandı, hızlandıkça daha da yaklaştı. Derin sular arkasında kaldığında koşarak sudan dışarı çıktı ve kendi dünyasına geri döndü. Parlayan taşı ilk kez gördüğü o anı, ayaklarını yakan kumu, gelen o ilk dalgayı, denize ilk daldığı anı hepsini hatırladı. O an kendisini gerçek dünyasına kavuşturan solucana minnet duydu, içinden teşekkür etti. Minik solucan olmasa hiç uyanamayabilirdi. Her şey bitti zannederken birden avuçlarının içinde bir şey fark etti. Sanki onun içinde kaybolup kendisini unuttuğu deniz ona bir hediye vermişti. Parlak taşlarda ve küçük balıklarda, hazineyi ve merak ettiği her şeyin cevabını arayan gözler bu sefer avucunda bir inci tanesiyle geri dönmüştü. İnci tanesi parlıyordu. O bütün soruların cevabı ve bütün hazinelerin kendisi olmuştu. Hazine denizdi ve deniz ona bir hediye vermişti. Güneş parlamaya devam etti ama her parlak taş artık o kadar da dikkat çekmedi.

SONBAHARIN AYAK SESLERİ

Elif Ayşe BAL [5-A]

Sonbahar sadece soğuk ve sarı yapraklarla dolu sokaklar değildir. Bazı insanlar için sonbahar çok başkadır. Yağan yağmur, ellerimden süzülen tatlı rüzgâr ve derin bir uykunun ayak sesleri, belki de dört mevsimin en şahanesidir. Dökülen yapraklar ve kırmızımsı gökyüzüyle sanki bir resimdir sonbahar. Bir ressamın düşünceleri dünyaya yansıyor gibi. Sonbaharın neşeli hüznünü başka hiçbir şey veremez çünkü. Gökyüzü ne kadar ilginç, sanki bize dargın. Bizden yavaş yavaş elini ayağını çekiyor gibi. Rengiyle, hüznüyle, yorgunluğuyla her mevsimden başkadır sonbahar.

Çoğu insanın aksine dışarıda olmak yerine evdeki pencere önünde sıcak bir kahve içerim, yağmur damlaları cama her dokunuşunda içime sarı yapraklar birikir. Keşke adının aksine hiç bitmese, dayanamam çeker beni büyüüne. Gözlerim yavaş yavaş kapanır ve rüyaları yine iş başındadır...

“Kimseyi mumla aramayın, görülmesi gereken ışığıyla parlar.”

La Edri

“KAR”I BEKLEMEK

Meryem IŞIK [12-B]

Kiş her yaklaştığında takvimlerimize, yenisinden ümitlenirim kar yağacak diye. Biraz iddialı olur gerçi ama böyle olmak daha rahat hissettiriyor. Hayali bile eğlenceli. Kar ve kar taneleri... Taptaze, tertemiz bir beyazlık, bir sükûnet, bir nimet... Gök-yüzünü güzelliğiyle kamaştırıyor. Tabii lütfederse...

Dedim ya biraz iddialı olur yağacak dersem. Geçen kıştı, çok azıcık da olsa güldürmüştü yüzümü. Böyle bir gece vakti, saatin ikisi, turuncu sokak lambalarının altından yavaş yavaş, ince ince ve sessizce yağdı. Her ne kadar görünmese bile ıslak taşlarında kaldırımın...

Bilmiyorum ne var bu karda kışta ama güzelliği, yıllarca anılmış bir dost gibi. Serin ama zarif bir dost. Usulca süzülürken yeryüzüne, kısa ama derin bir huzuru da getirir beraberinde. Beyaz, sakın ama aynı zamanda coşkulu...

Ve işte tam kar havası dediğimiz soğukluğu... O soğuklukta da donası gelir insanın. “Kar”ı beklerken donup kalası... Sonra belki kar yağar. “Aman!” der “Ne çok ısrar ettin!”. Sonra donmuş suratlarımız birbirine bakar. Mutluluktan mı yoksa soğuktan mı uyuşmuş parmak uçlarımız avuçlarken “kar”ı...

İşte bu sene daha ümitliyim bu yüzden. Doğru, buraya yağmıyor kar. Ama her kış geldiğinde ve her yağacak dediğimde görmese bile gözlerim, içime bir yerlere yağıyor o kar. Sonra ben tekrar yağacak diyorum. Evet, çünkü yağacak. Bu sefer yağacak. Yani yağar herhalde artık.

Ya yağmazsa yine?
Yağmazsa kar...
Ne yaparım?

“Kar”ı beklemek, kar, “kar”ın hayali... Daha ne diyeyim? Seneye yeni bir ümitle yeniden, yeniden gelirim.

-VİSE VERSA- WINTER IS COMING

Orhan SEVİMLİ

It's not about winters but a lot of other factors. Winter have always been my best friend during my duties. Let me tell you how: There is no noise, cicadas and unnecessarily sweating. So indirectly I find winters more comfortable to study. There is no noise around and no chattering people. I can study whole night in my room with pin drop silence. Best thing that you can have in winter is to have coffee. Don't add sugar. You can even skip milk and have just water and coffee. It's worth bearing in mind that there are a lot of options to do in winter.

Imagine that you go hiking or trekking for long hours and you give a short break. Take the plenty of oxygen into your lungs and thank to Allah to give you this breath. You can feel the pins and needles in your chest. Who knows how many winters we will see.

Herkes başka birinin
beceremediği bir konuda
ustadır”

Publis Syrevs

LEAVES

Melek EYİGÜN

How silently they tumble down
And come to rest upon the ground
To lay carpet, rich and rare,
Beneath the trees without a care,
Content to sleep, their work well done,
Colors gleaming in the sun.

At other times, they wildly fly
Until they nearly reach the sky.
Twisting, turning through the air
Till all the trees stand stark and bare.
Exhausted, drop to earth below
To wait, like children, for the snow.

“Kendini dünyalar kadar değerli
zannedenlere kısa bir not:
Dünya beş para etmiyor.”
Necip Fazıl KISAKÜREK

Murat AKCAN

DEDE VE TORUN

Orhan BAYRAKTAR

-Peki ama bütün mevsimler mi güzeldir?

-Güzeldir elbette, Rabbiniz yaratır da hiç güzel olmaz mı? Sonbahar gelecek, yapraklar dökülecek, içinde tombul tombul ağaç kurtları olan kışlık odunlar kesilecek. Hem ninen sana neler neler yapacak. Ayva, elma kuruları, fokur fokur kaynayan domates kavanozları kış için, kar için hazırlanacak.

Çocuk başını kaldırdı. Köye yakın bir yamaçta üç beş keçi koyun otlatıyor ve laflıyorlardı. Aralık ortaları, ara ara yazdan kalan, insanı kış gelmeyecekmiş yalanıyla oyalayan günler geçiyor, geceler iyice ayaza dönüyordu. Aşağılarda, ilçeye yakın köylerde sobası henüz kurulmamış köyler vardır. Bu köylerin köylüleri kış gelmeyecekmiş yalanına biraz daha fazla kanıp işlerini savsaklayadabilirler. Ama burada olmaz. Buranın kışı önceden haber gönderip çayını çorbasını hazırlatan bir misafir gibi değildir. Çat kapı gelir, sağa sola bakınır, eksik arar ve hesap sorar bir kıştır. Hesabın tamamsa uzun gecelerde sobada pişen kestaneni yiyip çayını yudumlarsın. Ama eksiğin çoksa mazeret kabul etmez. Hesabını mutlaka sorar. Çocuk başını kaldırdı. Muzipçe gülümsedi:

-Ama kar yağınca çoraplarım hep ıslanıyor, ninemden azar işitiyorum.

-Bahçenin küredeğim yerlerinde değil de karın yığın yığın olduğu basılmamış yerlerinde gezersin de ondan.

-Bozulmamış yerlere basınca çıkan sesi çok seviyorum.

-Bak, sen de karı, kışı seviyormuşsun.

-Kışı değil de karda yürümeyi seviyorum.

Yüzdeki kırışıklar, ayaklardaki ağrılar arttıkça diz boyu karda hiç durmamacasına yürünen günler geride kaldı. O zamanlar mevsimler sadece yapılacak işleri söyledi. Sonbahar çetin geçecek bir kışa daha hazırlıktır. Sonra karlar yağar, insanlar birer birer evlerine çekilirler. Köyün dumanı tüten evlerinin bahçelerinden köpekler, bazen bir yabancıya bazen birdenbire esiveren rüzgara havlar. Evlerin içinde sobalar yanmakta, ocakta tarhana mis kokusuyla kaynamaktadır. Havalarda ısınıp da karlar köyün deresinden akıp gidince yeniden meydan canlanır. Sığırtmaç taze kuzulu koyunları götürür. Evin ıslaklığa, karın ağırlığına dayanamayan tahtaları tamir edilir, bağa bahçeye gidilir. Ama bunlar koca bir koçu boynuzundan tutup boş bir çuval taşır gibi ağıla sürükleyen biri için kolaydır. Sonra yaz gelir. Sıcak mevsimi, iş mevsimi. Bir ahlat gölgesinde çökelek, domates, soğanla, sabah doğranıp kavrulmuş içine iki yumurta kırılmış patatesi yiyip dinlenebiliyorsan o bile kolaydır. Ekinler biçilir, kurutulur. Koca koca buğday çuvalları yüklenir. Ayrılan ayrılır, satılan satılır. Sonra yine yapraklar düşmeye başlar. Ama kendi kolunun kanadının düşeceğini de bilmez insan. Günler hep böyle geçecek sanır. Olsun, yine de güzeldir. Kırarmaya başlayan sakallarla birlikte yavaş yavaş, önceden haber gönderip çayını çorbasını hazırlatan bir misafir gibi gelir ihtiyarlık. Mevsim döngüsü ömür döngüsüne benzer. Ekinler biçilecek, çuvallar taşınacak, yapraklar dökülecek, dizler ağrıyacak. Eskiden olduğu gibi koca bir kütük tek bir balta ile ikiye bölünürmeyecek. İnatlaşacak, terletecek ama sonra o da pes edecek. Ocağa görütülüp ateşle bir tencere çorba kaynatacak. Sonra akşam olacak, gelin sofrayı kuracak. Torunun muziplikleri, büyüklerin muhabbeti ile yemek yenilecek. Namazlar kılınacak, ataların ruhuna yasinler okunacak. Usul usul yağın kar, usul usul yağın karın soğukluğu ocakta yanan inatçı odunun sıcaklığı sayesinde bu köy evine giremeyecek. Kış dışarıda; metanet, sabır, şükür, her mevsim bahar tazeliğindeki iman bu ihtiyar yürekte kalacak.

Keçiler etrafta huysuzluk etmeye başladı. Kayıtsız koyunlara rağmen keçiler akşamın olduğunu, gitme zamanının geldiğini böyle haber verirdi. Zaten yakın oldukları köye doğru yürüdüler.

-Ben yine de baharı seviyorum. Ağaca çıkıp kütür kütür erik yemesi gibisi yok.

Ayaz vardı. O akşam ilk kar henüz köye değil ama köyün uzak tepelerine düşmeye başlamıştı bile.

SONBAHAR SABAHİ

Nurbanu Semra TUNÇ [5-A]

Sonbahar deyince aklıma gelir hep sessizlik, hüznün... Sabah ilk iş yataktan bile kalkmadan pencereden görünen kuşları, ağaçları izliyorum. Dayanamayıp açıyorum pencereyi, rüzgarın hafif esintisi yüzümü okşuyor. Kitap almak için çekmeceme yönelirken gözüm yeniden pencereme ilişiyor. Tatlı bir kuş pencereme konmuş. Kuş titriyor ve büyük ihtimal acıkmış. Mutfaktan biraz ekme alıp elimle parçalayıp koyuyorum pencerenin önüne. Kuş bir çırpıda yiyor ekmeği. Sonra minnetle bir bakış atıp bana, havalanıyor gökyüzüne doğru.

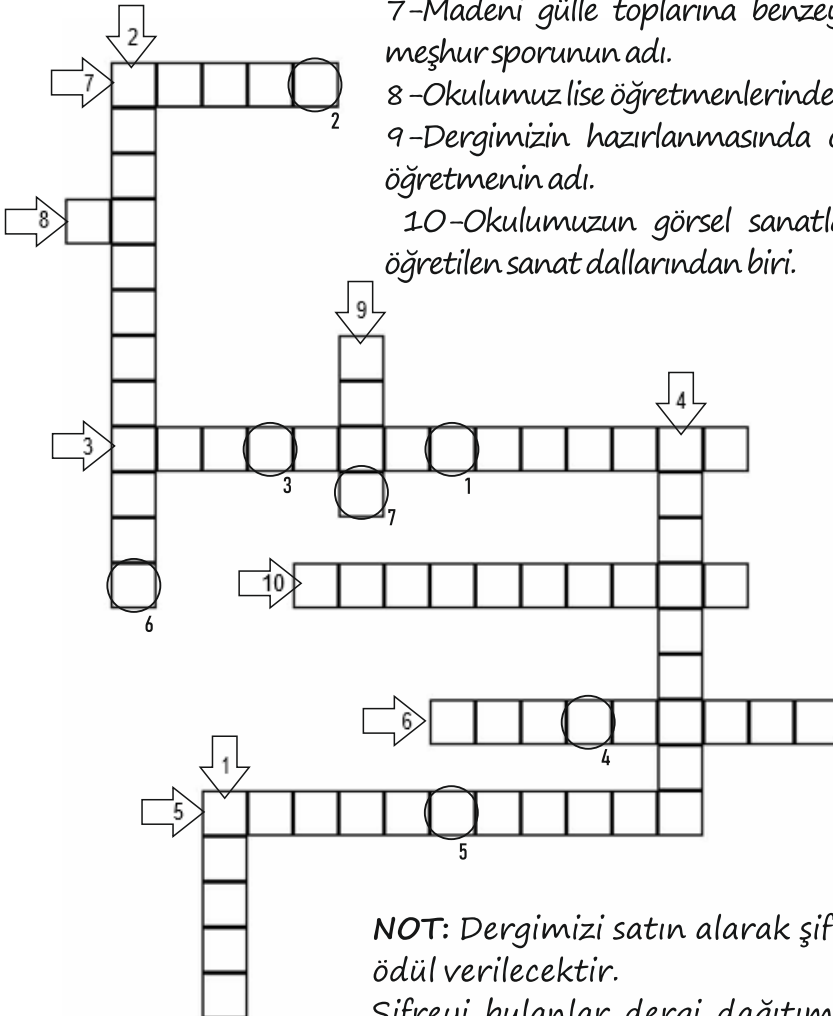
Gözlerim yavaşça aşağıya kayıyor. Bahçemizdeki ağaçların yaprakları etrafı süslemiş pek güzel. Yapraklar muhteşem bir renge bürünmüş. Bu anı izlerken gözlerim yavaş yavaş kapanmaya başlıyor yeniden yatağıma doğru yol alıyorum.

...

Uyanıp gözlerimi ovuştururken pencereme bakıp yine uzun düşüncelere dalıyorum... Yanı başımda duran defterimi ve kalemimi alıp yazmaya başlıyorum. Ara sıra rüzgarın tatlı uğultusunu dinlemek için penceremi açıyorum. Yazımı bitirip o son noktayı koyarken sonbaharı düşünüyorum. Ağaçların yapraklarını döktüğünü, havaların soğumaya başladığını; bir yandan da bu muhteşem mevsimin beni ne kadar mutlu ettiğini hissediyorum. Bir anda ortamın sessizliğini fark ediyor, bu sessizliğin üstüne hayallerimi ekliyorum.

Görüyorum ki sonbahar benim için sadece bir mevsim değil. Nedeniyse bana çok şey hatırlatması. Tatlı tatlı esen rüzgar, yavaş yavaş uçan kuşlar... Tatlı hüznün... Baharın bitişini yine bir başka baharın başlamasıyla hatırlıyor insan. O an yeniden yazmak istiyor, başucumdaki defterimi alıp pencereden uzun düşüncelere dalıyorum...

- 1-Okulumuzun pansiyondan sorumlu müdür yardımcısının adı.
- 2-Okul müdürümüzün adı.
- 3- Önceden belirlenmiş bazı yazarların kitaplarını okumaya dayalı, okulumuzun da düzenli olarak katıldığı, zaman zaman farklı şehirlerdeki konferanslarla devam eden meşhur sosyal etkinliğin adı.
- 4-Okulumuzun sporsalonusunda oynanan bir oyun.
- 5-Okulumuzda geçen yıl oynanan "Saatleri Ayarlama Enstitüsü" adlı tiyatro oyunun yönetmenliğini yapan Edebiyat öğretmeninimizin adı.
- 6-Okulumuzun beden eğitimi öğretmenlerinden biri.
- 7-Madeni gülle toplarina benzeyen top ile oynanan okulumuzun meşhur sporunun adı.
- 8-Okulumuz lise öğretmenlerinden birinin soyadı.
- 9-Dergimizin hazırlanmasında öğrencilere koordinatörlük yapan öğretmenin adı.
- 10-Okulumuzun görsel sanatlar atölyesinde uygulamalı olarak öğretilen sanat dallarından biri.

NOT: Dergimizi satın alarak şifreyi ilk bulup gelen 5 öğrenciye ödül verilecektir. Şifreyi bulanlar dergi dağıtım noktasındaki öğrencilere ad-soyad bilgilerini ve şifreyi bırakarak ödüle hak kazanacaktır.

Elif Nur ÜZER [5-B]

Tüzün UYGUN [10-A]

Fatma Zehra AKÇAY [10-B]

Ayfer Büşra KÖSE [7-A]

Hacer KESKİN [10-A]

Nida MENTEŞE [10-B]

Talha Nuri AYAN [6-C]

Murat AKCAN

Elifsu AKTAŞ [6-A]

Ahmet DİKMEN [6-D]

Asimin Nesli

Anadolu İmam Hatip Lisesi
Fen ve Sosyal Bilimler Proje Okulu

Her şey doğru bir tercihle başlar.

[f/asiminnesliahl](https://www.facebook.com/asiminnesliahl)

[/asiminnesliahl](https://www.instagram.com/asiminnesliahl)

[/AsiminNesliAHL](https://www.youtube.com/channel/UCAsiminNesliAHL)